

ת"פ 39665/05/18 - מדינת ישראל נגד אביעד הרוש

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 39665-05-18 מדינת ישראל נ' הרוש

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביעד הרוש

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי, עו"ד עדי סעדיה ועו"ד צליל משיח

הנאשם בעצמו

בא כוח הנאשם עו"ד דורון שטרן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 29.10.18 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של גידול סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.
לפי כתב האישום, לפני יום 28.6.17 העמיד הנאשם מחסן במרפסת הדירה והתקין בו מנורה, רפלקטור וצינור פליטה שהוציא מבעד לפתח המחסן. בערב יום 28.6.17 גידל הנאשם במחסן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 199.20 גרם בשלושה עציצים.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.
4. בתסקירו מיום 12.6.19, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 32, נשוי ואב לשני בנים קטינים מנישואיו הקודמים. הנאשם מסר, כי מגיל צעיר נחשף לאירועי טרור ואליםות בסביבת מגוריו, ובגיל 18 נאלצו הנאשם ומשפחתו להתמודד עם פינוי גוש קטיף ומעבר לישוב יד בנימין. לדברי הנאשם, הפינוי והמעבר היוו רגע

משברי בחייו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא כלוחם בחטיבת גולני. לאחר שחרורו נרשם הנאשם למכינה קדם אקדמית בבית ספר "בצלאל" ולאחר מכן השתלב בלימודי תואר ראשון בעיצוב תעשייתי, אולם לא סיים את לימודיו. במסגרת הלימודים הוכשר הנאשם כצלם מקצועי והחל לעבוד בתחום הצילום. בשל קשיים כלכליים הנאשם סגר את עסקו כעצמאי והחל לעבוד כעורך ומפיק בחברת הפקות. הנאשם גדל במשפחה המנהלת אורח חיים דתי, תיאר קשר חיובי עם הוריו. הנאשם נישא בשנת 2009 והתגרש בשנת 2016. לאחר הגירושין שקע הנאשם במשבר נפשי והחל לצרוך טיפול תרופתי פסיכיאטרי נוגדי דכאון וסמים. בשנת 2019 הנאשם נישא בשנית, אשתו סייעה לו להיגמל מסמים והיוותה גורם תמיכה עבורו. שירות המבחן מסר, כי הנאשם החל לצרוך סמים עקב גירושיו ובמשך הזמן פיתח דפוסי התמכרות ותלות. בשל מצבו הכלכלי הקשה ומבוקשו לחסוך בעלויות, החליט הנאשם לגדל סמים ומכאן ביצע העבירה. בחודש פברואר 2019 הנאשם פנה ביוזמתו לטיפול פרטני ופסיכותרפי. הגורם הטיפולי מסר, כי הנאשם הגיע באופן סדיר לפגישות, שיתף פעולה, הביע מוטיבציה לשינוי, שיתף בגילוי לב על אודות אירועים טראומטיים מילדותו ומנישואיו. במהלך החודשים מרץ - יוני 2019 הנאשם מסר בדיקות שתן שנמצאו ללא שרידי סם.

להתרשמות שירות המבחן, לנאשם אין דפוסים עבריינים והוא בעל תפקוד וכישורים חיוביים. להערכת שירות המבחן, טיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות יכול לסייע לנאשם בשימור הישגיו והרחבת מודעותו כלפי התמכרות. אולם, הנאשם כיום אינו מבטא נזקקות טיפולית. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות. שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניין אי הרשעת הנאשם, הואיל ולא הציג אישורים בדבר פגיעה בתעסוקתו.

5. בתסקיר משלים מיום 2.9.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בתחום הסמים בנפגעי התמכרויות. מכאן, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לשם השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי.

6. בתסקיר משלים מיום 27.11.19 הוסיף שירות המבחן, כי בתקופת הדחיה פנה הנאשם למחלקת לשירותים חברתיים על מנת לקדם השתלבותו בטיפול ייעודי, אולם בשל מגבלות כוח אדם טרם השתלב. הנאשם מסר בדיקות שתן שנמצאו ללא שרידי סמים. גורמי הטיפול בגדרה מסרו, כי נערך מפגש ראשוני עם הנאשם וקליטתו תתאפשר בסוף חודש נובמבר.

7. שירות המבחן הוסיף בתסקיר משלים מיום 26.2.20 ומיום 3.5.20, כי בחודש נובמבר 2019 השתלב הנאשם בטיפול פרטני. תחילה גילה קושי בהגעה למפגשים באופן רציף, אך בהמשך החל להגיע בקביעות, והפגין מוטיבציה ומחויבות ראשונית לבחון קשייו. הנאשם מסר בדיקות שתן שנמצאו ללא שרידי סם. להתרשמות שירות המבחן, לנאשם רקע התמכרותי וקושי מסוים בהיענות לטיפול. לצד זאת, לא התרשם מקיומם של קווים שוליים או עברייניים. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו.

8. בתסקיר אחרון מיום 26.7.20 ציין שירות המבחן, כי בשל מגפת הקורונה הנאשם אינו עובד ונמצא בחופשה ללא תשלום. הנאשם תיאר מתחים בינו ובין גרושתו סביב מחלוקות כלכליות, אולם בת זוגו הנוכחית מסייעת לו ומהווה עבורו גורם תמיכה. גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים בגדרה תיארו, כי הנאשם נרתם להליך הטיפולי, שיתף פעולה באופן חיובי, ביטא אחריות על מעשיו ונכונות לשיקום עצמי. הנאשם הציג מכתב מיום 19.5.20 מטעם מעסיקו, לפיו הוא משמש כצלם ועורך פרויקטים במוסדות חינוך שונים ואחד התנאים להעסקתו הוא היעדר הרשעה בפלילים. המעסיק הדגיש, כי אם הנאשם יורשע תאלץ החברה לפטרו. מכאן העריך שירות המבחן, כי הרשעת הנאשם תסב לו נזק מקצועי, אישי וכלכלי ועלולה לפגוע בעתידו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן למשך

שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות.

טענות הצדדים לעונש

9. באת כוח התביעה טענה, כי אין לבטל את הרשעתו של הנאשם, משום שלא הציג אישורים מספקים להוכחת נזק קונקרטי, וגם שירות המבחן הציג עמדה אמביוולנטית בשאלת אי ההרשעה, לאורך ההליך.
10. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על הציבור מנגע הסמים. לטענתה, אין מדובר בגידול אקראי אלא בגידול שיטתי הדורש השקעת זמן, משאבים, כספים ועבודה. הנאשם גידל סם בשלושה עציצים במשקל של 199.2 גרם, משמע במשקל שאינו מבוטל.
11. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום נע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים.
12. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; מהתסקירים עולה כי הנאשם נגמל בכוחות עצמו בסיוע בת זוגו. שירות המבחן התרשם מהיעדר דפוסיים עברייניים. תחילה שלל הנאשם טיפול למרות המלצת שירות המבחן.
13. לאחר הגשת תסקיר משלים טענה באת כוח התביעה, כי השינוי בתסקיר האחרון אינו נהיר וכי הנאשם עם מחויבות ראשונית בלבד ומכאן שאין מקום לסיים ההליך ללא הרשעה. לטענתה, גם עמדת החברה בה מועסק הנאשם אינה נהירה. מכאן חזרה התובעת על עמדתה כי יש להרשיע את הנאשם.
14. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי.
15. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לסיים ההליך ללא הרשעתו של הנאשם, וזאת לאור הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם, כפי שעולה מהמסמכים שהגיש.
16. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירה, כמו גם תסקירי שירות המבחן, מלמדים, כי הנאשם גידל את הסמים על רקע משבר אישי קשה ולצריכתו העצמית.
17. עוד טען בא כוח הנאשם, יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות ושיקומו של הנאשם, כדלקמן: הנאשם בן 33, נשוי בשנית ואב לתאומים מנישואיו קודמים; הנאשם שירת שירות מלא כחייל קרבי; הנאשם נחשף לפגיעות כתוצאה מטרור ולפינוי מגוש קטיף וחווה תקופה זו כתקופה משברית; בשנת 2016 עת התגרש הנאשם מאשתו חווה משבר אישי נוסף. בעקבות מצבו הנפשי הפסיק את לימודיו והתחיל לצרוך סמים; הנאשם נעדר עבר פלילי; מעצרו של הנאשם גרם לתפנית, הוא הבין את הפסול במעשיו, הפסיק לצרוך סמים ובכל בדיקות השתן לא נמצאו שרידי סם; מהתסקירים עולה כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, אביו מנהל תיכון ואמו מורה. הנאשם התקשה אמנם בתחילה להירתם להליך טיפולי, אולם בהמשך נרתם להליך ושירות המבחן המליץ לסיים ההליך ללא הרשעה באפיק שיקומי.
18. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם ולאמץ את המלצת שירות המבחן. לחלופין עתר, שככל שבית המשפט יחליט להרשיע את הנאשם, עתר להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בלבד.
19. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי העבירה בוצעה על רקע נסיבות אישיות, בתקופה לא קלה, ושלא במטרה לפגוע בחוק. הנאשם הוסיף, שככל שירשע יפוטרו מהחברה בה הוא מועסק כשנה וחצי, שלא תוכל

עוד להעסיקו. לדבריו, אם תיפגע תעסוקתו גם תיפגע יכולתו לשלם מזונות.

דין והכרעה

20. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)). השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).
21. האם סוג העבירה מאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים? התשובה על כך היא בחיוב.
- אכן, אין לזלזל או להמעיט מהעבירה שביצע הנאשם שיש בה כדי לפגוע בערכים החברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו של הציבור. עם זאת, רף הפגיעה בערכים החברתיים הוא נמוך - בינוני. הנאשם גידל סמים מסוג קנבוס במשקל של כ-200 גרם בשלושה עציצים, והכל במחסן בו התקין מנורה, רפלקטור וצינור פליטה. אין מדובר בכמות מזערית והנאשם אף השתמש בציוד לצורך הגידול. בה בעת, לא ניתן להתעלם מהעובדה שמדובר בסמים קלים ובכמות לא גדולה, בהינתן שמדובר בעציצים ולא בסם מרוכז. בביצוע עבירה של גידול סמים, בנסיבות דומות ואף חמורות יותר, ויתרו בתי משפט במקרים החריגים המתאימים על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ראו, למשל: ת"פ (ק"ג) 70627-11-17 **מדינת ישראל נ' יחנין** (31.10.18); ת"פ (ק"ג) 7786-05-16 **מדינת ישראל נ' מערב** (16.4.18); ת"פ (י-ם) 48512-04-15 **מדינת ישראל נ' ליבל** (7.3.18); ת"פ (ק"ג) 6780-10-16 **מדינת ישראל נ' אסולין** (3.12.17); ת"פ (ק"ג) 35384-05-14 **מדינת ישראל נ' עטיה** (30.3.16); ת"פ (ק"ש) 27663-08-15 **מדינת ישראל נ' קרייניס** (19.1.16)).
22. כאן המקום להעיר, כי ויתור על הרשעה בעבירות מהסוג הנדון אינו טריוויאלי, ופעמים רבות, מסתיימים הליכים בהם מיוחסות עבירות של גידול סמים בנסיבות דומות - בהרשעה (ראו, למשל: עפ"ג 50721-06-18 **ססרר נ' מדינת ישראל** (10.10.18)). אולם, כל מקרה לגופו וכל מקרה לנסיבותיו.
23. גם לא ניתן להתעלם בהקשר זה מהשינוי בתפיסה הציבורית ביחס לשימוש בסמים קלים וההקלות שחלו לאחרונה באכיפה, בהקשר זה. אכן, בעניינו אין מדובר בהחזקת סמים בלבד אלא בגידול סמים, אולם לשינוי בתפיסה הציבורית יש השלכה גם על התפיסה בדבר הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מגידול סמים קלים.
24. נסיבותיו האישיות של הנאשם עומדות כולן לזכותו ויש בהן כדי להעיד על שיקומו: הנאשם בן 33, הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בשמיעת ראיות; הנאשם אב לתאומים מנשואים קודמים ומשלם להם מזונות; הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית וזוכה לתמיכה וסיוע מבת זוגתו; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק. גם לא נפתחו לחובתו תיקים חדשים בזמן שחלף מאז ביצוע

העבירה; הנאשם שירת שירות צבאי קרבי מלא; הנאשם נתקל באירועי טרור בעת מגוריו בגוש קטיף ובהמשך חווה משבר בעת ההתנתקות מגוש קטיף; משבר נוסף עבר הנאשם עת התגרש מאשתו, ובאותה העת החל לצרוך סמים ולגדל סמים לצריכה עצמית. הנאשם נגמל בכוחות עצמו ומסר בדיקות שתן במשך תקופה בלתי מבוטלת שנמצאו ללא שרידי סם; הנאשם נטל חלק בהליך טיפולי במחלקה לשירותים חברתיים. תחילה, לא הגיע הנאשם באופן סדיר לטיפול, אולם בהמשך נרתם להליך הטיפול, שיתף פעולה באופן חיובי ולקח אחריות על מעשיו; להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות עבריינים והעבירה חריגה לחייו. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

כאן המקום להעיר, כי בניגוד לעמדת התביעה, הנאשם נרתם להליך טיפולי במשך תקופה בלתי מבוטלת, וזאת למרות הקשיים שהתגלו בתחילה.

25. אשר להוכחת נזק קונקרטי - הנאשם הציג שני מסמכים מטעם מעסיקתו, חברת מטרו ת.מ.י. כושר והפקות בע"מ, האחד מיום 4.5.20 והשני מיום 19.5.20. המדובר בחברה המספקת שירותי וידאו לחברות שונות בארץ ובעולם, ובין לקוחותיה נמנים גופים ציבוריים ומוסדות חינוך. הנאשם עובד בחברה מאז ינואר 2019 בתפקיד עורך סרטים, צלם וידאו ומנהל הפקות שונות. המעסיקה ציינה כי אם יורשע הנאשם, החברה תאלץ לפטרו שכן אחד התנאים לקבלת עבודות על ידי גופים ציבוריים הינו היעדר הרשעה בפלילים. עוד מסרה, כי הנאשם מבצע עבודתו ברצינות ובמסירות הראויה וזוכה למחמאות על איכות ורמת עבודתו (ענ/1). שירות המבחן סבור, כי בנסיבות אלו, יש סיכוי ממשי לפגיעה קונקרטי בתעסוקתו של הנאשם.

26. כאן המקום להעיר, כי ייתכן שבתקופה כלכלית אחרת, ניתן היה לצפות מהנאשם למצוא עבודה במקום אחר, שאין בו דרישה להיעדר הרשעה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהתקופה הכלכלית הקשה בה אנו מצויים נוכח מגיפת הקורונה והקושי המובנה במציאת תעסוקה. יש להניח, כי אם הנאשם יפוטר ממקום עבודתו הקבוע בשנה וחצי האחרונים, יקשה עליו עד מאוד למצוא מקום עבודה חלופי, בתחום בו התמקצע. מכאן, שעלה בידי הנאשם להוכיח סיכוי ממשי לפגיעה קונקרטי בתעסוקתו.

27. הנה כי כן, לאור רף הפגיעה הנמוך - בינוני בערכים החברתיים, נסיבותיו האישיות של הנאשם ופגיעה קונקרטי במקום עבודתו, מתקיימות נסיבות חריגות לסיים ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

28. לפיכך, אני קובעת כי הנאשם ביצע עבירה של גידול סמים, כמיוחס בכתב האישום, אולם ההליך יסתיים ללא הרשעתו.

לצד זאת, יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, כהמלצת שירות המבחן.

רשמתי לפניי נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את הצווים בהתאם להוראות שירות המבחן, ניתן יהיה להרשיעו ולגזור את דינו.

ניתן צו להשמדת הסמים והכלים.

העתק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג אב תש"פ, 03 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

עמוד 5

